

A10 – Annabel

Iemand zei: dit is Annabel, ze moet nog naar het station
Neem jij de wagen dan haalt ze het wel
En ik zei: da's goed, en reed zo stom als ik kon
We kwamen aan bij een leeg perron, en ik zei: 't zit je niet mee
En in de verte ging de laatste wagon
En Annabel zei: Oke, ik ga met je mee

En later lagen we samen, zoals dat heet, een beetje moe maar voldaan
Er kwam al licht door de ramen, ze zei:
Ik heb geen tijd voor ontbijt, ik moet gaan
Ik zei alleen nog: tot ziens Annabel, en ik dacht: ik zie jou nooit meer terug
Ik dacht: ik draai me om en slaap nog even door
Maar twee uur later was ik nog wakker, lag stil op m'n rug

Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel (2x)

Zo bleef ik twee dagen liggen in bed; ik was totaal van de kaart
Toen stond ik op, ik moest niet denken maar doen
Want zonder haar was ik geen stuiver meer waard
Ik ging de stad in op zoek naar een glimp, en ik dacht: ik zie je nooit meer terug
Ik ging zelfs hardop praten in mezelf
En iemand zei: je stond uren met je handen op de leuning van de brug

Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel (2x)

En op een avond zag ik haar weer, ze stapte net op de tram
Ze was nog mooier dan de vorige keer
Ik riep haar naam en trapte hard op de rem
Ik sprong m'n auto uit en greep haar vast; ze stond stil en keek om
Ze keek me aan, maar was nauwelijks verrast
Ik zei: hé, waar moet je naar toe, ze zei: naar het station

Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel (2x)

Ik bracht haar weg, ze kocht een kaartje Parijs; ik zei: ja, nog een erbij
De lokettist gaf twee maal een enkele reis
En Annabel keek even opzij
Ik zei: ik heb je gevonden vandaag; ik laat je nooit meer alleen
Al reis je door naar Barcelona of Praag
Al reis je door naar het eind van de wereld, ik ga met je mee.

Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel (4x)